

Mishnah Yevamot, chapter 7

משנה יבמות פרק ז

(1) If a widow [who married] a High Priest or if a divorced woman or a *halutzah* [married] a common *Kohen* [thereby contracting a forbidden union], brought to her husband [through their marriage] *melog* slaves [melog possessions are those possessions which are not recorded in the marriage contract, to which her husband has the right of usufruct

without the responsibility for loss or deterioration (*melog* — to pluck, i.e., picking the fruit)] and *tzon barzel* slaves, [*tzon barzel* possessions, are those possessions which are recorded in the marriage contract and which her husband may use as he wishes; however, he is responsible for their loss or deterioration, (*tzon barzel*— sheep of steel, i.e., which can never be destroyed since they must be replaced)]: the *melog* slaves may not eat of *terumah* [since their right to eat is based on hers, and she is disqualified from eating, while] the *tzon barzel* slaves may eat of it [they belong to the husband, and are therefore not affected by the disqualification of the wife]. The following are considered *melog* slaves: those who, if they die, are the wife's loss and, if their value increases, are her profit. Though it is the husband's duty to maintain them [since he has usufruct rights, still], they may not eat *terumah*. The following are *tzon barzel* slaves: those who, if they die, are the loss of the husband and, if their value increases, are his profit. Since it is the husband's responsibility to maintain them [he or his heirs must restore them to his wife in a healthy condition should he divorce her or die], they

רבנו עובדיה מברטנורא

א אלמנה לכהן גדול: עבדי מלוג. מה שהאשה משירת לעצמה ואינה כותבת בכתובתה, נקראים נכסי מלוג, שהבעל מלוג אותם נכסים כמליגת התרנגולים, מפני שהוא אוכל פירות אותן נכסים, ואם פחתו פחתו לה ואם הותירו הותירו לה. ונכסי צאן ברזל הם הנכסים שהכניסה לו ומה שהוסיף הוא לה וכתבו בכתובה סך הכל קיבל עליו פלוני כך וכך בכתובתה. ולכך נקראים צאן ברזל, שהקין קיים כברזל, שאם מתו כולן, חייב הבעל לשלם. ולפי שהיו רגילים לשום הצאן בשומת כך וכך והייה הרועה חייב באחריותן כפי השומא אפילו אם מתו כל הצאן, לכך נקראו הנכסים שהבעל מקבל עליו

א אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, הכניסה לו עבדי מלוג ועבדי צאן ברזל, עבדי מלוג לא יאכלו בתרומה, עבדי צאן ברזל יאכלו. ואלו הן עבדי מלוג, אם מתו, מתו לה, ואם הותירו, הותירו לה. אף על פי שהוא חייב במזונותם, הרי אלו לא יאכלו בתרומה. ואלו הן עבדי צאן ברזל, אם מתו, מתו לו, ואם הותירו, הותירו לו. הואיל והוא חייב באחריותן, הרי אלו יאכלו

may eat *terumah*.

(2) If the daughter of an Israelite was married to a *Kohen*, and she brought him slaves, they are permitted to eat *terumah* whether they are *melog* slaves or *tzon barzel* slaves [the latter, because they are regarded as being his; and the former, because they belong to the legitimate wife of a *Kohen*, and therefore are his indirect property]. If

the daughter of a *Kohen*, however, was married to an Israelite and she brought him slaves, they may not eat *terumah* whether they are *melog* slaves or *tzon barzel* slaves [since she forfeits her right to eat *terumah* when she married a non-*Kohen*, and her *melog* slaves follow her; the *tzon barzel* slaves are the possession of the Israelite husband, and therefore, may not eat of the *terumah*, just as he may not].

(3) If the daughter of an Israelite was married to a *Kohen* who died and left her pregnant, her slaves [i.e., those of *tzon barzel*] may not eat *terumah* [even if she had other children by virtue of whom she herself is entitled to eat *terumah*] because of the share of the fetus [a portion of each slave belonging to the fetus who is one of the heirs], since a fetus may deprive [its mother, if she is a daughter of a *Kohen* who was married to an Israelite who died, of the privilege of eating *terumah*, even though there are no other children from that union to deprive her of the right of returning to the priestly house of her father and to enjoy the privilege again] but has no power to bestow it upon her [if she is an Israelite's daughter married to a *Kohen* who died leaving her with no children, but the fetus. Just as it cannot bestow such a right upon its mother until it is born, so, too, it cannot bestow such a right upon its slaves until it is born and therefore, each slave in which the fetus has a portion, is forbidden to eat *terumah*]; the opinion of Rabbi Yose. They [the Sages disagree and hold that the fetus has no portion

רבנו עובדיה מברטנורא

אחריותן נבסי צאן ברזל: עבדי מלוג לא יאכלו. לפי שחן שלה והיא חללה: ב בת ישראל שנישאת לכהן. אפילו עבדי מלוג יאכלו, משום דהוי קנין כהן שקנה קנין, כלומר האשה שהיא קנינו של כהן קנתה אלו העבדים, וכתבי (ויקרא כ"ב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו, שאין ת"ל קנין כספו אלא למדרש הכי, וכהן כי יקנה קנין כספו נפש, שעבדו של כהן קנה נפש, הוא יאכל ב' ג והניחה מעוברת. אע"פ שיש לה בנים ממנו והיא אוכלת בתרומה, לא יאכלו עבדי צאן ברזל בתרומה, לפי שחן של יורשין ויש לעובר חלק בהן ואין לעובר כח להאכילם בתרומה, אי משום דקסבר עובר במעי

of the slaves until it is born and] said to him [If what you say were true, then]: since you have testified to us in respect to the daughter of an Israelite who was married to a *Kohen* [that a fetus does not entitle either its mother

מֵאַחַר שֶׁהֶעֱדַתְּ לָנוּ עַל בֵּת יִשְׂרָאֵל לְכֹהֵן, אָף בֵּת כֹּהֵן לְכֹהֵן, וְנִמְתָּ, וְהִנִּיחָהּ מֵעֶבְרַת, לֹא יֵאָכְלוּ עֶבְדֶּיהָ בְּתֵרוּמָהּ, מִפְּנֵי חֲלָקוֹ שֶׁל עֶבֶר: דְּהָעֶבֶר, וְהַיֵּבֶם, וְהָאֲרוּסִין, וְהַחֲרָשׁ, וּבֶן תִּשְׁעַת שָׁנִים יוֹם אֶחָד, פּוֹסְלִין וְלֹא מְאָכְלִין.

or slaves to the privilege of eating *terumah*, then], the slaves of the daughter of a *Kohen*, who was [also] married to a *Kohen* who died and left her expecting a child, should also be forbidden to eat *terumah*, on account of the share of the fetus [the Sages understand Rabbi Yose to mean that a fetus cannot bestow *terumah* rights on its own slaves, even though it has the status of a *Kohen*.

Accordingly, this principle should apply in this case as well].

(4) A fetus [whose mother was (a) the daughter of a *Kohen* married to an Israelite, or (b) the daughter of an Israelite married to a *Kohen*, and whose father died before the fetus was born], a levir [to the widow of his deceased, childless, brother who was (a) the daughter of a *Kohen* (he and his brother being Israelites), or (b) the daughter of an Israelite (he and his brother being *Kohanim*)], betrothal [of (a) the daughter of a *Kohen* to an Israelite, or (b) the daughter of an Israelite to a *Kohen*], a deaf-mute [whose marriage is only valid Rabbinically, who is (a) an Israelite married to the daughter of a *Kohen*, or (b) a *Kohen* married to a daughter of an Israelite], and [the daughter of a *Kohen*, having relations with] a boy [of such status such as a *mamzer* that would make her a *halalah* and disqualify the woman from eating *terumah*;] who is [at least] nine years and one day old [at which age engaging in relations with her is regarded as that of an adult], deprive [a woman if she is the daughter of a *Kohen*] of the right [of eating

רבנו עובדיה מברטנורא

זרה זר הוא, אי משום דקסבר ילוד מאכיל, שאינו ילוד אינו מאכיל, דכתיב (ויקרא כ"ב) ויליד ביתו הם יאכלו וקרי ביה הם יאכלו: **שהעובר פוסל**. אם בת כהן לישראל היא והניחה מעוברת ואין לה בן אחר פוסלה מלשוב לבית אביה: **ואינו מאכיל**. שאם היתה בת ישראל לכהן והניחה מעוברת אין בעובר כח להאכילה, והוא הדין לעבדיו: **אף בת כהן לכהן כו'**. כיון דאמרת שאינו ילוד אינו מאכיל, אף בת כהן לכהן אין העבדים אוכלים בתרומה מפני חלקו של עובר, שהרי עבדיו הן ואינן אוכלין אלא בשבילו והוא אין בו כח להאכיל. ואין הלכה כר' יוסי: **ד העובר והיבם וכו'**. האי עובר אי בת כהן לישראל היא, פוסל, דכתיב כנעוריה, פרט למעוברת. אי בת ישראל לכהן היא, לא מאכיל, דשאינו ילוד אינו מאכיל: **והיבם**. אי בת כהן לישראל היא, פוסל לה, ושבה אל בית אביה כתיב (שם) פרט לשומרת יבם שאינה יכולה לשוב שהיא אגודה ביבמה. ואי בת ישראל לכהן, לא מאכיל לה, קנן כספו אמר רחמנא וזו קנן אחיו היא: **והארוסין**. אי בת כהן לישראל היא, פסיל לה,

terumah], but cannot bestow the privilege upon her [if she is the daughter of an Israelite who married any of the above. In the case of a *Kohen*, nine years and one day old,

since such a marriage is not complete until he becomes an adult he does not convey the privilege of eating *terumah*.] [So too, when] it is a matter of doubt whether the boy is nine years and one day old or not, or whether he [who is thirteen years old and had betrothed the woman] has produced two hairs [which are the marks of puberty, when he becomes legally entitled to contract a marriage] or not [these cases, because of doubt, also deprive a woman, if she is the daughter of a *Kohen*, of the right of eating *terumah*, but cannot bestow the privilege upon her, if she is the daughter of an Israelite]. If a house collapsed upon a man and upon his brother's daughter [to whom he had been married and who, like himself, died childless], and it is not known which of them died first, her rival co-wife must perform *halitzah* [with the daughter's father, the brother of the deceased. Though the dead woman was his forbidden relative, her rival becomes subject to *halitzah*, because it is possible that the woman had been killed before the man, and when the man died her former rival co-wife was no longer related to her], but may not contract levirate marriage [because it is also possible that the man was killed first

רבנו עובדיה מברטנורא

דקני לה בהויה, ומשעת הויה אפסילה לה, כדכתיב (שם) ובת כהן כי תהיה לאיש זר. אי בת ישראל לכהן, לא מאכיל לה, גזירה שמא ימוגז לה כוס יין של תרומה בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחיותיה: **והחרש.** אי בת כהן לישראל היא, פסל לה, דהא קנאה בתקנתא דרבנן. ואי בת ישראל לכהן היא, לא מאכיל לה, דקנין כספו אמר רחמנא וחרש מדאורייתא לא קני: **ובן תשע שנים ויום אחד וכו'.** אחד מן הפסולים לכהונה שהוא בן תשע שנים ויום אחד ובא על הכהנת או על הלוייה או על בת ישראל, פסלה מלאכול בתרומה, שכן תשע שנים ויום אחד ביאתו ביאה ונתחללה בבעילתו. ואי בת ישראל נישאת לכהן בן תשע שנים ויום אחד, אינו מאכילה בתרומה, שאין קנינו קנין גמור: **ובן ספק בן תשע שנים וכו'.** דינו כבן תשע ודאי ופוסל: **ספק הביא שתי שערות ספק לא הביא.** קטן שקדש את האשה, ספק הביא שתי שערות ספק לא הביא וקדושיה קדושי ספק, אשתו חולצת ולא מתיבמת: **נפל הבית עליו ועל בת אחיו.** שהיא אשתו. ספק הוא מת ראשון ונפלו שניהן ליבום לפני אחיו ופטורה צרתה משום צרת הבת, ספק היא מתה ראשונה ובשעת נפילה ליבום לא הואי צרתה צרת ערוה כדתנן וכולן אם מתו או מיאנו וכו' צרותיהן מותרות. צרתה חולצת ולא מתיבמת.

ואידי דאיירי בספיקי לחומרא תני להא בהדייהו:

and the rival consequently remained forbidden to the levir as the rival of his daughter].

(5) The rapist, the seducer, and [in the case of] the mentally incompetent [even if betrothal took place, the action of a mentally incompetent has no legal force] can neither deprive a woman [if she is the daughter of a *Kohen* entitled to eat *terumah*] of the

right of eating *terumah*, nor can they bestow the right upon her [if they are *Kohanim* and she is the daughter of an Israelite]. If they are, however, unfit to enter into the assembly of Israel [those, e.g., who are enumerated in Deuteronomy 23:2] they do deprive a woman [if she is a *Kohen's* daughter entitled to eat *terumah*] of her right to the eating of *terumah* [since she becomes profaned through their relations with her]. How so? If an Israelite had relations with the daughter of a *Kohen* [against her will or with her consent, but with no matrimonial intention] she may still continue to eat *terumah*. If she becomes pregnant, she may no longer eat *terumah* [the fetus causes its mother's disqualification]. If the fetus was cut up in her womb, she may eat [immediately]. And the same law applies if the fetus was born dead]. If a *Kohen* had relations with the daughter of an Israelite, she may not eat *terumah*. [Even if] she becomes pregnant, she may not eat [a fetus, in the womb, cannot confer upon its mother, the privilege of eating *terumah*, as deduced from "born in this house" (Leviticus 22:11)]. If, however, she gave birth to a child, she may eat [by virtue of the existence of a son, even though he is not the product of a proper union]. Thus the power of the son is greater than that of the father [while the latter, as a rapist or seducer, cannot confer the privilege, the son can]. A slave, by his cohabitation, deprives a woman [if she is the daughter of a *Kohen* entitled to eat *terumah*] of the privilege of eating *terumah*, but not as her offspring [if the slave is the offspring of a *Kohen's* daughter who was married to an Israelite now dead, he does not deprive her of the right of returning to the house of her father again to

רבנו עובדיה מברטנורא

ה והשוטה. אפילו ע"י חופה וקידושין לא פוסל ולא מאכיל, שאין קנינו קנין: נחתך העובר שבמעיה תאכל. מיד. והוא הדין אם ילדתו ומת: עיברה לא תאכל. שהעובר אינו מאכיל: גדול משל אב. שהבועל אינו מאכיל לפי שלא בא עליה לשם קדושין ולא קנינו היא, ובנו מאכיל: העבר

מתקבצת: ה האונס, והמפתה, והשוטה, לא פוסלים ולא מאכילים. ואם אינם ראויין לבוא בישראל, הרי אלו פוסלין. כיצד, ישראל שָׁבָא על בת כהן, תאכל בתרומה. עברה לא תאכל בתרומה. נחתך העבר במעיה, תאכל. כהן שָׁבָא על בת ישראל, לא תאכל בתרומה. עברה, לא תאכל. ילדה, תאכל. נמצא כהן של בן גדול משל אב. העבר פוסל משום ביאה, ואינו פוסל משום זרע. כיצד, בת

eat *terumah*]. How so? If the daughter of an Israelite was married to a *Kohen*, or the daughter of a *Kohen* was married to an Israelite, and she bore a son by him, and that son went and violated a bondswoman who bore a son by him, such a son is a slave [the child of a slave-woman, though of an Israelite father, is deemed a slave, as deduced from Exodus 21:4], and if his father's mother was an Israelite's daughter who was married to a *Kohen*, [if her husband and her son (the father of the slave) died] she may not eat *terumah*. [Even though the son of a son (like a son) confers upon his grandmother the right of eating *terumah*, the offspring of a union between an Israelite and a bondswoman is not regarded as the legitimate son of his father, rather, as the child of his mother.] But, if she was a *Kohen's* daughter and married to an Israelite, she may eat *terumah* [the slave not being regarded as legitimate offspring to deprive her of the privilege]. A *mamzer* deprives a woman [if she is a *Kohen's* daughter entitled to eat *terumah*] of the privilege of eating *terumah* and also bestows the privilege upon her [if she was the daughter of an Israelite who was married to a *Kohen*, now dead]. How so? If an Israelite's daughter was married to a *Kohen*, or a *Kohen's* daughter was married to an Israelite, and she bore a daughter to him, and the daughter went and married a slave or an idolater and bore a son to him, such a son is a *mamzer* [this Mishnah follows the view that, in such cases, the offspring is a *mamzer*; however, the *halachah* does not follow this view]; and if his mother's mother was an Israelite's daughter who was married to a *Kohen*, [even though her husband and daughter died] she may eat *terumah* [her offspring from her husband, even though a *mamzer* conveys the privilege of eating *terumah*]; but if she was a *Kohen's* daughter who was married to an Israelite, she may not eat *terumah* [her

רבנו עובדיה מברטנורא

פוסל משום ביאה. אם בא על הכהנת פסלה מלאכול בתרומה: ואינו פוסל משום זרע. אם יש לה זרע לבת כהן מישראל כשר: נכבש. נדחק ובא עליה: הרי זה עבד. שולד שפחה כמותה: היתה אם אביו בת כהן לישראל תאכל בתרומה. אם מת אביו, אף על גב דהולד קיים ובעלמא ולד

offspring who is a *mamzer* disqualifies her].

(6) [Even] a High Priest sometimes deprives a woman [if she is a *Kohen's* daughter entitled to eat *terumah*] of her right to eat *terumah*. How so? If a *Kohen's* daughter was married to an Israelite [and she now lost her right to

terumah] and she bore a daughter to him [the offspring, as long as she lives, continues to deprive her of *terumah*], and the daughter went and married a *Kohen* and bore a son to him, such a son is fit to be a High Priest, to stand and minister at the altar. He also bestows upon his mother [even after the death of his father] the privilege of eating *terumah*, but deprives [as the living offspring of an Israelite] his mother's mother [though his own mother is dead] of this privilege. [Were it not for his existence, his grandmother would have regained her original right as the daughter of a *Kohen*, to eat *terumah* upon the death of her daughter, but is now deprived.] The latter [his grandmother] can rightly say, [May there] not be like my grandson the High Priest, who deprives me of the privilege of eating *terumah*.

רבנו עובדיה מברטנורא

פוסל, האי לא פסיל, דלאו בתר אבוא שדינן ליה דלאו זרע הוא: ו פוסל את אם אמו. דאי לאו הוא, היתה אם אמו חוזרת לתרומה דבית אביה לאחר מיתת בתה. וכל זמן שזה קיים אינה חוזרת לתרומה דכתיב (ויקרא כ"ג) זרע אין לה, עיין עליה, או בת בת הבת, או בן בן הבן, או בת בת הבן עד סוף כל הדורות: לא כבני כהן גדול. כלומר לא ירבו כמותו בישראל שהוא פוסלני מן התרומה:

בתרומה: ו כהן גדול פּעמים שהוא פּסל. כּיצד, בת כּהן לְיִשְׂרָאֵל, וְיִלְדָה הֵימָנוּ בַת, וְהִלְכָה הַבַּת וְנָסְתָ לְכַהֵן, וְיִלְדָה הֵימָנוּ בֶן, הֲרִי זֶה רָאוּי לְהִיּוֹת כַּהֵן גְּדוֹל עֹמֵד וּמְשַׁמֵּשׁ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, מֵאֲכִיל אֶת אִמּוֹ וּפּוֹסֵל אֶת אִם אִמּוֹ, וְזֹאת אוֹמְרָת, לֹא כַּבְנֵי כַּהֵן גְּדוֹל, שֶׁהוּא פּוֹסְלֵנִי מִן הַתְּרוּמָה: